

Податкова консультація

Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби розглянув звернення щодо перегляду у податковому обліку терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів у разі його зміни у бухгалтерському обліку внаслідок проведення переоцінки та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), в межах своїх повноважень повідомляє.

Згідно з пп. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу.

Порядок розрахунку амортизації основних засобів або нематеріальних активів для визначення об'єкта оподаткування встановлено п. 138.3 ст. 138 Кодексу.

Відповідно до пп. 138.3.1 п. 138.3 ст. 138 Кодексу розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 розділу I цього Кодексу, підпунктами 138.3.2 - 138.3.4 цього пункту. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім "виробничого" методу.

Для розрахунку амортизації відповідно до положень цього пункту визначається вартість основних засобів та нематеріальних активів без урахування їх переоцінки (уцінки, дооцінки), проведеної відповідно до положень бухгалтерського обліку.

У пп. 138.3.3 п. 138.3 ст. 138 Кодексу визначені групи основних засобів (інших необоротних активів) та мінімально допустимі строки їх амортизації у податковому обліку.

Підпунктом 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 Кодексу визначені строки нарахування амортизації нематеріальних активів.

Таким чином, Кодексом не передбачено зміни строку корисного використання об'єктів основних засобів та нематеріальних активів у податковому обліку у разі зміни термінів корисного використання таких об'єктів в бухгалтерському обліку внаслідок проведення переоцінок.

Водночас пп. 138.3.3 п. 138.3 ст. 138 Кодексу встановлено, що у разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку менше ніж мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів, то для розрахунку амортизації використовуються строки, встановлені цим підпунктом.

У разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку дорівнюють або є більшими, ніж ті, що встановлені цим підпунктом, то для розрахунку амортизації використовуються строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів, встановлені в бухгалтерському обліку.

Таким чином, якщо встановлений платником податку в бухгалтерському обліку строк корисного використання (експлуатації) активу (об'єкта або окремого компонента основних засобів) менше ніж мінімально допустимі строки амортизації, встановлені у податковому обліку для групи, до якої належить такий основний засіб або окремий компонент основного засобу, то для розрахунку амортизації з метою визначення об'єкта оподаткування податком на прибуток використовуються строки, встановлені пп. 138.3.3 п. 138.3 ст. 138 Кодексу.

У разі коли строк корисного використання (експлуатації) активу (об'єкта або окремого компонента основних засобів) в бухгалтерському обліку дорівнюють або є більшими, ніж ті, що встановлені пп. 138.3.3 п. 138.3 ст. 138 Кодексу для групи, до якої включено такий основний засіб або компонент основного засобу, то для розрахунку амортизації використовуються строки корисного використання (експлуатації) такого активу, встановлені в бухгалтерському обліку.

У свою чергу, пп. 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 Кодексу встановлено, що якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк корисного використання визначається платником податку самостійно, але не може становити менше двох та більше 10 років.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.